
Jaký druh krásy může spasit svět, ptali se účastníci kolokvia

Jaký druh krásy může spasit svět, ptali se účastníci kolokvia

Mezinárodní kolokvium s názvem *Jaká „krása spasí svět“?* se uskutečnilo 12. a 13. května na [Katolické teologické fakultě UK](#). Mezi netradičně umístěnými uvozovkami se skrývá citát z románu *Idiot* ruského spisovatele F. M. Dostojevského. Jestliže Dostojevskij napsal, že „krása spasí svět“, účastníci kolokvia se ve svých příspěvcích ptali, o jakou jde krásu, jaký druh krásy může mít tuto spásnou sílu.

Jelikož krásu lze promýšlet z mnoha různých úhlů, bylo kolokvium rozděleno do tří hlavních bloků. V prvním – *Krása, umění a literatura* – se přednášející zabývali krásou v uměleckých dílech a její reflexí (smysl dívčí krásy v kontextu chudoby v díle Jaroslava Durycha – Mgr. Jan Hojda, Th.D.; krásná hudba u Raffaela – doc. PhDr. Martin Zlatohlávek, Ph.D.; reflexe krásy a uměleckého díla u kardinála Špidlíka – doc. ThLic. Mgr. Karel Sládek, Th.D.; krásy v díle ruského spisovatele Vjačeslava Ivanova – Mgr. Barbora Netopilová).

Druhý blok – *Krásy, Písmo a spiritualita* – byl věnován duchovním východiskům krásy (estetický rozměr starozákonního kultu a etiky – ThLic. Jaroslav Brož, Th.D., S.S.L.; těsné spojení krásy a dobra ve spisu *Jeskyň pokladů* – Mgr. Mlada Mikulcová, Ph.D.; krásy očima dětí, kterým je zaslíbeno nebeské království – Mgr. Noemi Bravená, Th.D.).

Třetí blok – *Krásy, církve a teologie* – sledoval tu dimenzi krásy, která má schopnost pronikat a utvářet celý lidský život, a tudíž ji můžeme chápat jako svébytné teologické téma (teologická reflexe o kráse v dílech Hanse Urse von Balthasara – ThLic. Prokop Brož, Th.D.; a Klause Bergera – ThLic. David Bouma, Th.D.; poslední příspěvek byl věnován pojetí tzv. „krásné církve“ – společenství, které je prochnuto společnou fascinací krásou v teologickém smyslu – v díle Jana Karafiáta – Mgr. Kateřina Šolcová).

Na začátku každého z bloků vystoupil jeden ze zahraničních hostů. Anton Štrukelj z Teologické fakulty v Lublani, v letech 1997–2003 člen Mezinárodní teologické komise v Římě, vycházel v tázání z díla Benedikta XVI. a H. U. von Balthasara. Adalberto Mainardi, člen mnišské komunity v italské Bose zabývající se zejména patrologií a spiritualitou křesťanského Východu, stálý host konferencí na KTF UK, hovořil o povaze duchovní krásy. Konečně Aldino Cazzago, také patrolog a odborník na spiritualitu Východu, člen redakční rady mezinárodní teologické revue *Communio*, představil pojetí krásy v díle Jana Pavla II.

Na kolokviu bylo v kvalitních příspěvcích, ukazujících hlubokou znalost tématu všech autorů, představeno mnoho různých pohledů na „krásu, která spasí svět“. Přednášející se však shodli na tom, že základním původcem této krásy je osoba Ježíše Krista, Božího syna, který slovy prvního přednášejícího Antona Štrukelje byl nejkrásnějším z lidí a zároveň na sebe mohl vzít všechnu ošklivost světa, ve své smrti a vzkříšení jej očistit a znovu mu umožnit, aby se stal krásným. V příspěvcích a následných diskuzích dále zaznělo, že stojíme před velkou výzvou hledat cesty, jak lidem tu krásu – Krásu, která pozvedá jejich ducha, ukazovat. O něco více se znovu ozřejmila důležitost spojení teologie a věd zabývajících se uměním. Zároveň byla explicitně zmíněna i možnost či potřeba jít v rámci dialogu o kráse ještě dál, napříč obory různých fakult naší univerzity, neboť krásy – jak stojí v pozvánce na kolokvium – „míří na zcela původní a stále aktuální rys lidské bytosti a jejího světa“ – jinak řečeno: objevování pravé krásy, touha po krásném životě a hledání cest, jak toho dosáhnout, se pro svou univerzálnost může stát společným cílem představitelů různých oborů. Toto sjednocování různých pohledů a přístupů je krásy vlastní – jak zaznělo z úst většiny přednášejících –, jako jedna z tzv. tradičních transcendentálií (*bonum, verum, unum, pulchrum*) vede k těm ostatním, k dobru, k pravdě a k jednotě – k celistvému poznání.

Z kolokvia *Jaká „krása spasí svět“?* bude v roce 2015 publikována kolektivní monografie.